

Blaauw & De Vries tegen de misdaad

Renzo Verwer, *journalist*

Oud-hoofdcommissaris J.A. Blaauw en misdaadjournalist Peter de Vries zijn op hun plek gekomen – je kunt niet anders concluderen als je hun nieuwe boeken leest. J.A. Blaauw (1928) was zoon van een politieagent en droomde als kind al over een politiecarrière. Net na de Tweede Wereldoorlog deed hij zich twee jaar ouder voor om in dienst te kunnen treden van de Royal Airforce. Peter R. de Vries (zonder R. geboren, in 1956) speelde als twaalfjarige met verve de rol van journalist in een schooltoneelstuk. Beide auteurs schrijven met groot enthousiasme over hun vak.

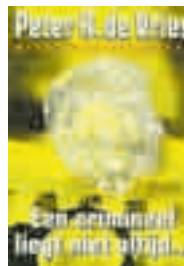

Dossier Blaauw is niet minder dan Blaauws levenswerk: een verslag van zijn jeugd, zijn gezinsleven, en zijn pensioen – nog steeds houdt hij zich bezig met researchwerk. Dit alles geardeerd met vele (familie)kiekjes. Op momenten betoont Blaauw zich een heuse dienstklapper. Zo schrijft hij over de jaren vijftig: 'Er werd uiteraard van je verwacht dat je per maand een zeker aantal bekeuringen uitdeelde. Je kon immers altijd wel iemand ergens op betrappen: geen richting aangeven (...), matjes kloppen tijdens verboden uren of, ten slotte, een emmer water over de voetstraat gooien.' Als agent Blaauw zich in die tijd verveelde, ging hij op eigen houtje auto's op smokkelwaar controleren. Ook trok hij wel eens erg snel zijn pistool, bekent hij nu.

Zijn boek geeft een aardig tijdsbeeld over de houding van de maatschappij tegenover misdaad. Zo werd in de jaren zeventig in de Rotterdamse gemeenteraad bezwaar gemaakt tegen het opnemen van het kenmerk huidskleur in het signalement van de mogelijke dader en protesteerden Tweede-Kamerleden tegen programma's als 'Opsporing Verzocht'. Het zou te veel tegemoetkomen aan het 'emotioneel jachtinstinct van burger en politiemans'. J.A. Blaauw doet niet aan softe verhalen over de psychologie van de crimineel, en begrip voor de achtergronden van daders is hem vreemd; de wet moet nageleefd worden en justitie is daarbij soms een lastige sta-in-de-weg met haar regeltjes.

Peter R. de Vries (de R. 'staat voor Relaties', aldus De Vries) kan daarover meepraten. In zijn boek *Een crimineel liegt niet altijd...* – een bundeling *Panorama-columns* – klinkt vooral afschuw over justitie en haar bureaucratische, niet-effectieve handelswijze. De misdaadverslaggever heeft soms een uiterst curieuze visie op criminaliteit. Als het gaat om zijn maatje Cor van Hout of een kennis als Charlie da Silva (die de zaak Wisse Smit in beslissend vaarwater bracht), hanteert hij de stelregel: 'Niemand is alleen slecht of alleen goed.' De Vries stelt dat een crimineel vaak betrouwbaarder en geloofwaardiger is dan menig niet-crimineel, omdat een crimineel geen schone schijn hoeft hoog te houden – hij geeft gewoon toe dat hij boef is. 'Als geslaagde burgers toegeven dat zij een misstap hebben begaan, onoorbaar gedrag hebben vertoond, stort hun zorgvuldig opgebouwde decor in, wenden vrienden zich af, worden belangrijke zakelijke overeenkomsten geannuleerd. Reden genoeg om er een leugen tegenaan te gooien.'

Een andere column, echter, is getiteld: 'Moordenaars zijn geboren leugenaars'. Vol afschuw schrijft hij over (kinder)moordenaars over wie dan helemaal *niets* positiefs op te merken is. Maar vriend Van Hout, over wie De Vries lyrisch is, besliste ook over leven en dood: hij dreigde de ontvoerde Heinken en Doderer te doden, en gaf hoogstwaarschijnlijk ook al eens opdracht tot moord. En, zo

Dossier Blaauw: memoires van een oud-hoofdcommissaris van politie, J.A. Blaauw. Uitgeverij De Fontein, 2004, 384 pag. € 16,95.

Een crimineel liegt niet altijd... en andere opmerkelijke zaken, Peter R. de Vries.

Uitgeverij De Fontein, 2004, 240 p. € 12,50.

erkent de man met de uitstekende relaties zelf, Van Hout weerhield collega-ontvoerder Meijer ervan De Vries te vermoorden.

De verslaggever heeft dus als verborgen stelregel: 'als je mijn vriendje bent, zie ik je goede kanten.' De Vries blikt in zijn boek verder terug op al zijn roemruchte zaken van de laatste jaren, zoals Da Silva-Bruinsma-Wisse Smit, en ook de Puttense moordzaak waarin hij samen met Blaauw bleef hameren op de onschuld van de reeds veroordeelden. Uit hun boeken blijkt een geweldige passie, die zij niet kunnen loslaten en graag willen over-

brenge. Moed om tegen de gangbare meningen in te gaan, kun je hen niet ontzeggen. De Vries en Blaauw zijn wel mensen van veel woorden, die erg nadrukkelijk alles uitleggen.

We kunnen waarschijnlijk nog veel boeken en opgeloste zaken van hen verwachten.

(advertentie)

Gedegen Onderzoek?

DÖRR BEDRIJFSRECHERCHE

RECHERCHE- EN ADVIESBUREAU

010 - 212 49 23

www.dorr-recherche.nl